

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 168

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 4 iulie 1994

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
248. — Hotărâre pentru adoptarea unor măsuri în vederea aplicării Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării“	1—15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru adoptarea unor măsuri în vederea aplicării Legii nr. 82/1993
privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării“

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă delimitarea zonelor funcționale cu regim diferențiat de protecție de pe teritoriul Rezervației Biosferei „Delta Dunării“, potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Statutul de organizare și funcționare a Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării“, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se numesc Consiliul științific și Colegiul executiv ale Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării“, în componența prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează :
Ministrul apelor, pădurilor
și protecției mediului,
Aurel Constantin Ilie
p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat

București, 27 mai 1994.
Nr. 248.

DELIMITAREA

zonelor funcționale cu regim diferențiat de protecție de pe teritoriul Rezervației Biosferei „Delta Dunării“

1. Introducere

1.1. În conformitate cu prevederile Legii nr. 82/1993, Rezervația Biosferei „Delta Dunării“, zonă de importanță ecologică națională și internațională, cuprinde Delta Dunării, sărăturile Murighiol-Plepău, complexul lagunar Razim-Sinoie, Dunărea maritimă până la Cotul Pisicii, sectorul Isaccea-Tulcea cu zona inundabilă, litoralul Mării Negre de la brațul Chilia până la Capul Midia, apele marine interioare și marea teritorială, până la izobata de 20 m inclusiv. Limita continentală a rezervației este reprezentată de contactul Podișului Dobrogean cu zonele umede și palustre.

1.2. Teritoriul rezervației este delimitat în trei categorii de zone : zone cu regim de protecție integrală, zone tampon și zone economice.

1.3. Zonele cu regim de protecție integrală sunt protejate, în mod obligatoriu, de zone tampon.

2. Zone cu regim de protecție integrală

2.1. Roșca-Buhaiova (9.625 ha)

a) Delimitare

Zona Roșca-Buhaiova este situată în nordul depresiunii Matita-Merhei și este constituită dintr-un complex de lacuri, gârle, japse, delimitat la nord de brațul Cernovca între confluența cu canalul ocolitor al amenajării piscicole Chilia și confluența cu canalul Sulimanca ; la est, de canalul Sulimanca între brațul Cernovca și intrarea în lacul Merhei ; la sud, de limita nordică a lacurilor Merhei și Merheul Mic, canalul Roșca, canalul de legătură cu Lacul Dracului, limita nordică a lacurilor Dracului și Babina ; - la vest, de canalul Rădăcinoasele, canalul ocolitor al amenajării piscicole Chilia până la confluența cu brațul Cernovca.

b) Caracterizare ecologică

Zona Roșca-Buhaiova figurează pe lista rezervațiilor naturale din România încă din anul 1970, iar începând din anul 1979 a fost declarată rezervație a biosferei (împreună cu Pădurea Letea). Include o mare diversitate de biotopi reprezentativi pentru delta fluvială (plauri plutitori și fixați, mlaștini stuficole, lacuri, grinduri fluviale, marginea vestică a grindului marin Letea, marginea estică a grindului continental Chilia, gârle naturale, terenuri inundabile, zăoage de sălcii etc.). Nucleul acestei zone cu regim de protecție integrală îl constituie lacurile Roșca și Buhaiova. În mod corespunzător, și fauna acestei zone protejate prezintă o remarcabilă diversitate reprezentată de mamifere : vidră, nură, hermelină, bizam, câine enot, vulpe, mistreț etc., de fauna ornitologică : prezența celei mai mari colonii de pelican comun (*Pelecanus onocrotalus*) din Europa, a coloniilor mixte de ardeidae, aproape majoritatea speciilor de anatidae și paseriforme caracteristice deltei, precum și a faunei de nevertebrate.

Aceeași bogată diversitate este prezentă și sub aspectul lumii vegetale, în ciuda aparenței de monotonică conferită de specia dominantă : stuful. Bazinele acvatice stagnante sunt invadate de specii de nufăr (alb și galben), piciorul cocoșului, *Hydrocharis*, *Limnanthe-*

mum, *Trapa natans*, *Stratiotes ralloides*. În apele sărace în nitrați, din unele japse sau ochiuri de apă dintre plauri, apar plantele carnivore *Utricularia* și *Aldrovanda*. Flora submersă este alcătuită din majoritatea speciilor cunoscute și din alte ape continentale. În stufărișurile compacte se concentrează aproape toată flora europeană de plante amfibii, reprezentative fiind, printre altele : *Dyroperis thelypteris*, *Solanum dulcamara*, *Euphorbia palustris*, specii de *Carex*, *Denanthe* etc., dar și specii rare ca : *Acorus calamus* sau *Calla palustris*.

2.2. Pădurea Letea (2.825 ha)

a) Delimitare

Zona cu regim de protecție integrală Letea este așezată pe grindul cu același nume, unul dintre cele mai vechi grinduri ale deltei, fiind delimitată la nord de limita sudică a lacului Nebunu, la est, de drumul comunal Periprava — C.A. Rosetti, până la circa 1,5 km nord de localitatea C.A. Rosetti, la sud, de la drumul comunal Periprava — C.A. Rosetti, pe o linie dreaptă nord-est — sud-vest, pe distanța de circa 2 km și apoi spre vest, pe o distanță de circa 2 km până la limita sudică a Hasmacului Ivancea, la vest, de limita vestică a formațiunilor forestiere ale grindului Letea.

b) Caracterizare ecologică

Zona forestieră naturală Letea a fost pusă sub ocrotire încă din anul 1930, devenind rezervație naturală în anul 1938. Ocupă un relief puțin înalt față de restul deltei, cu dune fluvio-marine, paralele cu Litoralul, care găzduiesc pădurea cu același nume ce reprezintă un tip particular de vegetație. Pădurea care se dezvoltă în spațiul interdunelor sub forma unor fâșii late de 10—250 m (hasmacuri) despărțite de spinările dunelor este alcătuită, în principal, din : stejarul de luncă (*Quercus robur*), stejarul brumăriu (*Q. pedunculiflora*), plopul alb (*Populus alba*), plopul negru (*P. nigra*), frasinul de luncă (*Fraxinus angustifolia*), frasinul de baltă (*F. pallisae*), părul (*Pirus piraster*), teiul alb (*Tilia tomentosa*), ulmul (*Ulmus foliacea*) și foarte rar arinul negru (*Alnus glutinosa*), completată de un sub-arboret bogat (*Crataegus monogyna*, *Ligustrum vulgare*, *Evonymus europaea*, *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Rhamnus frangula*, *R. cathartica*, *Viburnum opulus*, *Berberis vulgaris*) și altele. O caracteristică a zonei o constituie abundența plantelor cățărătoare (*Periploca graeca*, *Vitis silvestris*, *Humulus lupulus*, *Clematis vitalba*) care conferă pădurii un aspect subtropical. Pădurea se extinde în mod natural prin speciile de avangardă *Prunus spinosa* (porumbur), *Tamarix ramossima* (cătină roșie) și *Hippophae ramnoides* (cătină albă) care în unele porțiuni, către Litoral, se dezvoltă luxuriant, alcătuiind adevărate baraje impenetrabile. În covorul vegetal se întâlnesc, de asemenea, și alte specii rare : *Convolvulus persicus* (volbura de nisip), *Ephedra distachya* și *Merendera sobolifera* (brândușa de nisip).

Fauna este reprezentată de *Haliaeetus albicilla* (codalbul), *Circaetus galicus*, *Milvus migrans*, *Bubo bubo*, de câteva rarități herpetologice : *Eremias arguta*, *Vipera ursini renardi*, precum și de circa 1.600 specii de entomofaună identificate până în prezent.

2.3. *Lacul Răducu (2.500 ha)*a) **Delimitare**

Zona cu regim de protecție integrală Lacul Răducu este situată în partea centrală a deltei maritime și în sudul formațiunilor de grinduri Letea, fiind delimitată, la sud, de Dunărea Veche, de la Canalul Magearu până la grindul Hudac, la vest, de grindul Hudac până la întâlnirea cu grindul Răducu și, în continuare, până la gârla fără nume, la nord, de gârla temporară dintre grindul Răducului și grindul Părului, la nord-est, de grindul Părului până la canalul Magearu, iar la est, de canalul Magearu, de la grindul Părului până la Dunărea Veche.

b) **Caracterizare ecologică**

Zona cuprinde lacuri cu apă dulce alimentate din ultimul braț al marelui „M”, situate într-o zonă tipică de dezvoltare a grindurilor fluvio-marine dintre Chilia și Sulina. Bazinele acvatice sunt anturate de grinduri marine cu soluri sărace, mobile sau slab fixate cu *Elymus sabulosus*, *Carex ligerica* și *Agropyrum elongatum*, pajiști stepice cu *Salix repens* și *Euphorbia secueriana*, sau arii depresionare cu apă temporară caracterizată de tufe cu *Juncus gerardii*. Ghiolurile Răducu și Răduculeț găzduiesc o ihtiofaună specifică zonei, bine reprezentată și protejată prin izolarea bazinelor respective.

2.4. *Lacul Nebunu (115 ha)*a) **Delimitare**

Zona este situată în complexul lacustru Sontea-Furtuna, cuprinzând lacul Nebunu și zona adiacentă, delimitată de gârla Sontea la sud și de limitele lacului Nebunu, la vest, nord și est.

b) **Caracterizare ecologică**

Lacul Nebunu și împrejurimile sale constituie o zonă lacustră de mică întindere, caracteristică deltei fluviale ce găzduiește biocenoză specifice, adaptate la amplitudini mari ale unde de viitură. Sunt asigurate în această zonă condiții bune de cuibărit pentru anatidae și pentru hrana limicolelor, în lunile de vară. Datorită izolării sale, lacul asigură condiții optime de reproducere și creștere pentru ihtiofauna specifică lacurilor de întindere redusă și adâncime mică.

2.5. *Vătafu-Lunguleț (1.625 ha)*a) **Delimitare**

Zona este situată în complexul lacustru Roșu-Puiu cuprinzând bazine acvatice naturale, lacurile Porcu, Porculeț etc. Este delimitată, la nord, de canalul Vătafu-Împutita, la est și sud-est, de prelungirea grindului Puiu iar la vest, de japsa Vătafu, de la canalul Vătafu-Împutita la lacul Lumina.

b) **Caracterizare ecologică**

Zona a fost selecționată pe considerentul că aceasta cuprinde forme diverse de relief: grinduri, japse, depresiuni, formațiuni de plauri plutitori și fixați, pajiști halofile și este caracterizată, în principal, prin existența biocenozelor adaptate la condițiile de viață eurihaline. Complexul de lacuri și grinduri fluvio-marine reprezintă, de asemenea, prin formațiunile de plauri, floră și faună specifice acestor biotopi preponderent stuficoli, un important loc de cuibărit pentru stârcul pitic și

cormoranul mic în colonii mixte de ardeidae, precum și pentru conservarea pajiștilor halofile.

2.6. *Pădurea Caraorman (2.250 ha)*a) **Delimitare**

Zona forestieră Caraorman ocupă partea centrală a grindului cu același nume, grind de origine marină, fiind delimitată la est de grindul Hrusca, la sud, de o limită situată la circa 1 km distanță de lacul Erenciuc, la vest, de limita estică a dunelor mobile de nisip, limită situată la o distanță de circa 750 m. de linia de înaltă tensiune, la nord, de canalul Litcov.

b) **Caracterizare ecologică**

Zona cu regim de protecție integrală Caraorman cuprinde cele mai dezvoltate și reprezentative dune denudate din deltă și pădurea Caraorman dezvoltată, îndeosebi în partea sudică a grindului. Nucleul valoros, în suprafață de circa 700 ha cuprinde, alături de un variat arboret de luncă format din plop, frasin și stejar, subarboret de zălog, Salix, Tamarix etc. Extremitatea sudică a pădurii păstrează exemplare monumentale de stejari, cu diametre între 4,20—4,70 m. Ca și în pădurea Letea, asociațiile vegetale găzduiesc animale nevertebrate, îndeosebi insecte și vertebrate-mamifere. Ca avifaună, pădurea găzduiește îndeosebi vulturul codalb (*Haliaetus albicilla*) și corbul (*Corvus corax*).

2.7. *Sărături Murighiol (87 ha)*a) **Delimitare**

Zona Sărături este situată între localitățile Murighiol și Plopu, fiind delimitată la est de localitatea Murighiol, la sud, de șoseaua Plopu—Murighiol și la vest și nord, de dealurile Murighiolului.

b) **Caracterizare ecologică**

Lacul Sărături Murighiol este situat pe terasa Dunării, are o lungime de circa 2 km și o lățime maximă de 500 m. Apelul lacului sunt puternic salinizate de tip cloruro-sulfatic, caracterizate prin marea bogăție de zoo- și fitoplancton. Complexul salmastru găzduiește colonii de sternide unde cuibărește abundent piciorongul (*Himantopus himantopus*), ciocintorsul (*Recurvirostra avosetta*), podiceps nigricolis, rața (*Netta rufina*) și unde mai cuibărește încă *Charadrius alexandrinus*. În timpul iernii, înghețul tardiv al luciului de apă (datorat caracterului salmastru) determină o mare concentrare a limicolelor care găsesc aici adăpost și hrană abundentă.

2.8. *Arinișul Erenciuc (50 ha)*a) **Delimitare**

Zona Erenciuc cuprinde arinișul situat de o parte și de alta a canalului de acces în lacul Erenciuc, fiind delimitată la sud, de brațul Sfintu Gheorghe, la nord, de lacul Erenciuc, limitele estică și vestică fiind limitele suprafeței forestiere.

b) Caracterizare ecologică

Această zonă este singura zonă forestieră din deltă în care arinul negru (*Alnus glutinosa*) se dezvoltă compact. În ariniș cuibărește vulturul codalb (*Haliaeetus albicilla*) care găsește condiții optime de adăpost.

2.9. Insula Popina (98 ha)

a) Delimitare

Insula Popina este situată în nordul lacului Razim, în apropierea amenajărilor piscicole Iazurile și Sarinașul și a localității Iazurile.

b) Caracterizare ecologică

Insula Popina reprezintă un rest de grind continental stâncos care constituie un loc important de popas al păsărilor migratoare și de cuibărit pentru călifarul alb (*Tadorna tadorna*). Primăvara, în această zonă cu vegetație săracă și pitică se pot întâlni păsări de mlaștină (codobaturi venite din Congo), păsări de pădure: privighetoarea roșcată (*Luscinia megarhynchos*), presa cap negru (*Emberiza melanocephala*), ciocârliă de Bărăgan (*Melanocorypha colandro*) etc. Izvoarele termale care pichetează bordul nordic al insulei (încă nestudiate) conferă insulei un plus de interes științific. Fauna de nevertebrate (de asemenea, insuficient studiată) cuprinde rarități ca păianjenul veninos „văduva neagră” (*Lactrodextra*) și miriapodul gigant (*Scolopendra cingulata*).

2.10. Sacalin-Zătoane (21.410 ha)

a) Delimitare

Zona Sacalin-Zătoane cuprinde complexul de lacuri, gârle și grinduri, fiind situată în partea de sud a insulei Dranov, în suprafață totală de circa 19.340 ha, și zona de melea cuprinsă între insulele Sacalinul Mare, Sacalinul Mic și limita continentală a Deltei Dunării, în suprafață de circa 2.070 ha. Zona este delimitată la nord-est de brațul Sfintu Gheorghe, de la km 5 până la insulele Sacalin, ocolind prin est și sud insulele Sacalin, până la extremitatea lor sud-vestică, la sud-vest, de o linie convențională între extremitatea sud-vestică a insulelor Sacalin până la zona Mocirla și în continuare de țarmul marin, până la cherhanaua Perișor, la vest, de canalul Perișor, de la cherhanaua Perișor până la confluența cu canalul Tărăta. Limita nord-vestică este reprezentată de canalul Tărăta, până la confluența cu canalul Crasnicol, de canalul Crasnicol până la confluența cu canalul Palade, de canalul Palade până la confluența cu canalul Buhaz, de canalul Buhaz până la confluența cu canalul Buhaz—Zăton și de canalul Buhaz—Zăton până la confluența cu brațul Sfintu Gheorghe, ocolind pe la est platforma cherhanalei.

b) Caracterizare ecologică

Situată în estul depresiunii Dranov, zona Sacalin-Zătoane este una dintre cele mai vechi părți ale deltei fluviu-marine, caracterizată printr-o succesiune de grinduri marine tinere, nisipoase, aproximativ paralele cu litoralul, alternând cu lacuri puțin adânci sau izolate și de o interpătrundere a apelor marine (pe gârle cu deschidere directă în mare) cu cele fluviiale (prin canale și gârle). Cele două lacuri principale, Zătonul Mic și Zătonul Mare, din cauza abraziunii marine își

lărgesc continuu legătura cu Marea Neagră. Lacurile oferă condiții ideale pentru cuibăritul lebedei mute și pentru hrana speciilor limicole, abundente, de asemenea, și pe insula Sacalin, unde se află și cea mai mare colonie de chire de mare (*Sterna sanvicensis*). Atât luciile de apă cât și grindurile și plaja litorală sunt locuri de maximă concentrare a ornitofaunei în timpul migrației de primăvară—toamnă. Insula Sacalin, în formă de semilună, alcătuită din nisip amestecat cu cochilii, săracă în vegetație de sărătură, reprezintă zona cea mai importantă de nidificare, premigrație și migrație, un cartier de iernare pentru numeroase specii, circa 100, din care 14 specii cuibăresc aici.

2.11. Periteasca-Leahova (4.125 ha)

a) Delimitare

Zona Periteasca-Leahova este situată în zona sudică a rezervației, fiind delimitată la nord-est de canalul Periteasca, între Marea Neagră și Lacul Razim, la nord, de lacul Razim, de la canalul Periteasca până la insula Biseriçuța inclusiv, la vest, de lacul Golovița de la insula Biseriçuța până la Gura Portiței, la sud și sud-est, de gârla Portița și țarmul Mării Negre, între cherhanalele Portița și Periteasca, exclusiv cele două cherhanale și campingul Portița.

b) Caracterizare ecologică

Situată în complexul lagunar Razim-Sinoe, zona reprezintă un mozaic de grinduri ușor halofile și lacuri puțin adânci (Periteasca, Cosna, Pahome, Ranec, Leahova), aflate într-un proces de continuă îndulcire după închiderea Gurii Portița și consolidarea plajei litorale. Caracteristicile sunt biocenozele dezvoltate pe nisipurile uscate ale grindurilor, pe nisipurile scaldate de apele mării sau ale lacului Razim, precum și biocenozele adaptate la variații mari ale salinității. Este o zonă predilectă pentru cuibăritul speciilor limicole, a călifarilor (insula Biseriçuța), cât și pentru laridae și sternidae (grindurile halofile). Important refugiu de popas și hrănire pentru oaspeții de iarnă cât și pentru alte specii (indeosebi în timpul migrației de toamnă). De asemenea, este refugiul preferat în migrația diurnă pentru populația *Branta ruficollis* (gâsca cu gât roșu) pe durata popasului în Dobrogea. Insula Biseriçuța (insulă stâncoasă, avanpost al reliefului predeltaic) domină, alături de capul Doloșman, peisajul dintre lacurile Razim și Golovița.

2.12. Capul Doloșman (125 ha)

a) Delimitare

Este reprezentată de extremitatea estică a promontoriului Doloșman din apropierea localității Jurilovca cuprinzând amplasamentul ruinelor cetății greco-romane Argamum (sec. V î.e.n.) și zona de abrupt a falezei acestui promontoriu, până la priza stației de pompare pentru irigații Sălcioara.

b) Caracterizare ecologică

Zona este importantă pentru conservarea vegetației xerofite, pentru cuibăritul lăstunului mare (*Apus apus*), pietrarului negru (*Denante pleshanka*), precum și pentru protecția dihorului pătat (*Vormela perpegusna*) și

a șarpelui rău (*Coluber jugularis*) și a șarpelui de apă. Zona are și importanță arheologică, existând aici vestigiile ale vechilor civilizații.

2.13 Grindul Lupilor (2 075 ha)

a) Delimitare

Zona Grindul Lupilor este situată în partea de sud a rezervației fiind delimitată la nord-vest de lacul Zmeica, la est, sud și sud-vest, de lacul Sinoie, la vest, de canalul 2, la nord, de lacul Golovița.

b) Caracterizare ecologică

Datorită poziției sale, între lacurile Razim și Sinoie, având cotele reliefului reduse (0,5—1,5 m altitudine) și o vegetație specifică solurilor nisipoase de origine marină, zona reprezintă un important refugiu de cuibărit și hrănire a păsărilor. Îndeosebi în perioada migrației de toamnă, zona devine o impresionantă concentrare a faunei ornitologice și, în special, a oaspeților de iarnă (gâște, rațe), deoarece în lacul Sinoie apa este mai sărată la sud de grindul Lupilor decât la nord, spre Razim. Datorită cotelor reduse și a condițiilor favorabile, zona are și o mare importanță pentru reproducerea naturală a peștilor din speciile: crap (*Ciprinus carpio*), șalău (*Stizostedion lucioperca*), plătică (*Abramis brama*) etc.

2.14 Istria-Sinoie (400 ha)

a) Delimitare

Zona Istria-Sinoie este amplasată în partea sud-vestică a rezervației, în extremitatea nord-estică a grindului Saele și cuprinde promontoriul constituit din sisturile verzi pe care este situat ansamblul arheologic Histria și o porțiune din grindul Saele, situată între șoseaua Cetatea Histria—Satul Nuntași și partea estică a grindului Saele având o lungime spre sud de circa 6 km și o lățime cuprinsă între 1.300 m spre nord și 300 m spre sud.

b) Caracterizare ecologică

În zonă există o mare varietate de specii de păsări: călifarul alb (*Tadorna tadorna*), rațe, gâște etc., uneori apărând și specii noi pentru țara noastră. Zona prezintă și o valoare arheologică deosebită. Cetatea Histria a fost înființată în anul 657 î.e.n. de grecii din Milet datorită, printre altele, și bogăției în pește a acestei zone.

2.15 Grindul Chituc (2.300 ha)

a) Delimitare

Zona grindul Chituc este situată în extremitatea sudică a rezervației. Cuprinde partea nordică, cea mai recentă parte (în formare) a grindului cu același nume, cel mai mare grind care fragmentează sau delimitează complexul lacustru Razim-Sinoie. Este formată dintr-o aglomerare de lacuri mici, delimitată la nord-est de borna hidrografică 13, la sud de borna hidrografică 10. Limita sud-vestică este dată de o linie convențională între borna hidrografică 10 și malul lacului Sinoie, la circa 1,5 km sub punctul Chituc Sinoie. Limita nord-

vestică este lacul Sinoie iar limita sud-estică este drumul de acces la cherhanaua Periboina, paralel cu țărmul Mării Negre, între bornele hidrografice 10 și 13.

b) Caracterizare ecologică

Zona este valoroasă pentru configurația morfologică caracterizată de succesiunea de cordoane, dune și lacuri, cu predominantă acestora din urmă, orientate pe o direcție piezișă pe linia actuală a țărmului și având o dispoziție în evantai. Vegetația este caracteristică zonelor litorale cu sol nisipos sărăturat. Are importanță în migrația păsărilor și pentru iernatul acestora, apele salinizate din zonă înghețând la temperaturi mai joase.

2.16. Lacul Rotundu (228 ha)

a) Delimitare

Lacul Rotundu este situat în complexul lacustru Somova-Parcheș, în partea vestică a complexului. Zona este delimitată la est de lacul Telincea, la sud de horsutul dobrogean, la vest de lacul Saun, iar la nord, de limita nordică a lacului Rotundu.

b) Caracterizare ecologică

Lacul Rotundu este un lac tipic de luncă din zona inundabilă a Dunării, complexul lacustru Somova-Parcheș fiind ultima zonă de acest fel neafectată de îndiguiri. Zona lacului Rotundu prezintă interes deosebit, fiind reprezentativă pentru studiul și conservarea biocenozelor adaptate la amplitudini mari ale unde de viitură, precum și pentru reproducerea ciprinidelor.

2.17. Lacul Potcoava (652 ha)

a) Delimitare

Cuprinde zona dintre lacurile Babinții Mari, Babinții Mici și Potcoava, inclusiv lacul Potcoava, fiind situată între lacurile Gorgova și Obretinul Mic, limita nordică fiind paralelă cu brațul Sulina. La est, limita, este reprezentată de zona de zăvoaie și mlaștini situate pe limita estică a lacului Potcoava, la sud, de limita lacului Potcoava, iar la vest, de limita lacurilor Babinții Mari și Babinții Mici.

b) Caracterizare ecologică

Zona se caracterizează prin existența unei colonii mixte de stârci și țigănuși, egrete și cormorani mici. Constituie un loc de cuibărit pentru stârcul pitic (*Ixobrychus minutus*), buhaiul de baltă (*Botaurus stellaris*), rața pestriță (*Anas strepera*), rața cu ciuf (*Netta rufina*), corcodețul cu gât roșu (*Podiceps ruficollis*), codalbul (*Haliaetus albicilla*) etc., precum și loc de hrănire pentru fundac, corcodeț, cormoran mic, stârc, egretă, rața lingurar, șoim dunărean etc. Zona constituie, de asemenea, loc de refugiu pentru vidre, nurci, hermeline și mistreți. Fauna piscicolă este reprezentată de o serie de specii periclitare — caracuda, linul.

2.18. Lacul Belciug (110 ha)

a) Delimitare

Zona cu regim de protecție integrală lacul Belciug este situată în insula Dranov, în ultima meandă a brațului Sfintu Gheorghe (km 20 — km 25) și cuprinde lacul propriu-zis, în limitele malurilor, la nivelurile maxime ale Dunării.

b) Caracterizare ecologică

Datorită izolării și adâncimii mari, circa 7 m, lacul constituie un loc deosebit de favorabil pentru conservarea unor specii ale faunei piscicole în pericol de dispariție (caracudă, lin, văduviță). S-au creat ecotipuri de pești. Zona este, de asemenea, și un important loc de hrănire pentru numeroase specii ale faunei ornitologice, reprezentate de stârci, egrete, rațe etc. În stufărișurile înconjurătoare s-a semnalat cuibărind cocorul, specie amenințată cu dispariția.

3. Zone tampon

3.1. *Matia-Merhei-Letea (22.560 ha)*

Protejează zonele cu regim de protecție integrală Roșca-Buhaiova, Pădurea Letea și Lacul Răducu, având următoarea delimitare :

— la est, limita vestică a amenajării piscicole Popina, până în dreptul localității Sfistofca ;

— la sud, limita de nord a localității Sfistofca, drumul de legătură între aceasta și localitatea C.A. Rosetti, limita de nord a localității C.A. Rosetti, drumul de legătură între aceasta și localitatea Letea, pe limita de nord și de est a acestei localități, apoi malul drept al canalului Magearu până la Dunărea Veche, pe malul drept al acestuia, până la canalul Bogdaproste și pe acesta, ocolind pe la sud zona lacustră Bogdaproste—Trei Iezere—Covaliova până la canalul Eracle ;

— la vest, canalul Eracle, gârla lui Iacob, canalul Bahrova, canalul ocolitor Pardina, până la canalul Rădăcinoasele, malul dinspre amenajare al canalului amenajării piscicole Chilia până la brațul Cernovca ;

— la nord, brațul Cernovca până la gârla Sulimanca, pe la sud de localitatea Periprava până la pepinierea piscicolă Popina.

3.2. *Sontea (12.500 ha)*

Protejează zona cu regim de protecție integrală Lacul Nebunu și are următoarea delimitare :

— la nord, brațul Chilia, pe malul său drept, de la confluența cu canalul M 36 până la intrarea în canalul ocolitor Stipoc, canalul adiacent digului de sud al incintei Pardina și amenajarea piscicolă Stipoc până la canalul Războinița ;

— la est, canalul Războinița ;

— la sud, gârla Sontea, limita nordică a lacului Furtuna, canalul Corciovata, gârla Păpădia, limita de nord a incintei Păpădia, canalul Arhipenco, limita de nord a localității Ilgani de Sus și a pădurii adiacente brațului Sulina și brațului Tulcea până la canalul M 36 ;

— la vest, canalul navigabil M 36.

3.3. *Caraorman (13.830 ha)*

Protejează zonele cu regim de protecție integrală Pădurea Caraorman și Arinișul Erenciuc și are următoarea delimitare :

— la nord, canalul Litcov până la canalul navigabil Crișan-Caraorman ;

— la est, canalul Crișan-Caraorman, limita vestică a localității Caraorman, limita estică a complexului de grinduri nisipoase Hrușca-Porotca până la brațul Sfintu Gheorghe ;

— la sud, malul stâng al brațului Sfintu Gheorghe și al canalelor de rectificare a acestuia, până la gârla Perivolovca ;

— la vest, gârla Perivolovca-Isacova până la canalul Litcov.

3.4. *Lumina-Vătafu (13.460 ha)*

Protejează zona cu regim de protecție integrală Vătafu-Lunguleț și are următoarea delimitare :

— la nord, limita nordică a lacului Iacob, canalul Litcov-Împuțita și gârla Împuțita — malul de nord până la canalul Busurca ;

— la est, canalul Roșu-Împuțita, limita de nord a lacului Roșu, canalul Puiu-Roșu, limitele de est-nord-vest ale lacului Puiu, canalul Caraorman cu ocolirea A.P. Caraorman prin est, până la canalul nou Crișan-Caraorman ;

— la vest, limita de vest a lacului Iacob.

3.5. *Dranov (21.760 ha)*

Protejează zonele cu regim de protecție integrală Sacalin-Zătoane și lacul Belciug și are următoarea delimitare :

— la nord-est, malul drept al brațului Sfintu Gheorghe, de la gura canalului Dranov și al canalelor de rectificare a brațului Sfintu Gheorghe până la canalul Buhaz-Zăton și apoi, în continuare, incluzând Ostrovul Mare, până la Marea Neagră zona de tampon marină ;

— la sud, canalul Buhaz-Zăton, canalul Buhaz, canalul Palade, canalul Crasnicol, canalul Tărâta până la canalul Perișor ;

— la vest, canalul Dranov până la priza cu brațul Sfintu Gheorghe.

3.6. *Sărături-Murighiol (5 ha)*

Protejează zona cu regim de protecție integrală cu același nume și este formată dintr-o bandă având lățimea de 10 m în jurul lacului.

3.7. *Lacul Rotundu (1.240 ha)*

Protejează zona cu regim de protecție integrală lacul Rotundu și are următoarea delimitare :

— la nord, limita sudică a pădurii de pe malul drept al Dunării până la cherhana (gârla nouă) ;

— la est, gârla nouă și limita de est a ghiolului Saun ;

— la sud și vest, contactul Podișului Dobrogean cu zona palustră Saun până la limita sudică a pădurii.

3.8. *Insula Popina (260 ha)*

Protejează zona cu regim de protecție integrală cu același nume și cuprinde o bandă ce înconjoară insula spre lacul Razim, având o lățime de circa 500 m distanță de malul insulei.

3.9. *Capul Doloșman (28 ha)*

Protejează zona cu regim de protecție integrală cu același nume, având următoarea delimitare :

— la nord-est, zona cu regim de protecție integrală Capul Doloșman ;

— la sud, malul lacului Razim ;

— la vest, drumul de exploatare amplasat pe dealul Doloșman.

3.10. *Zmeica-Sinoie (31.510 ha)*

Protejează zonele cu regim de protecție integrală grindul Lupilor, Istria-Sinoie și grindul Chituc, având următoarea delimitare :

— la nord, limita lacului Ceamurlia spre Podișul Dobrogean până la lacul Golovița, apoi o linie curbă până la grindul Zmeica, de-a lungul acestuia până în grindul Lupilor și apoi pe latura dinspre nord a acestuia până la litoralul Mării Negre;

— la est, litoralul Mării Negre până la grindul Plantației (grindul Chituc);

— la sud, grindul Plantației, limita sudică a lacului Sinoie, plantațiile din zona de nord a localității Vadu, limita sudică a lacului Tuzla;

— la vest, malul vestic al lacurilor Tuzla-Nuntași, malul vestic al lacului Istria, zona „Mobilele Dese” apoi limita zonelor palustre până la movila Sinoie (punctul „la Stanca”) și, în continuare, pe malul vestic al lacului Zmeica și al lacului Golovița (capul Negru) și malul vestic al lacului Ceamurlia până în dreptul localității Ceamurlia de Jos.

3.11. Lacul Potcoava (2.937 ha)

Protejează zona cu regim de protecție integrală cu același nume, având următoarele limite:

— la nord, malul drept al brațului Sulina;

— la est, canalul Malafeica;

— la sud, canalul Litcov, de la confluența cu canalul Malafeica la gârla Babinți;

— la vest, gârla Babinți până la brațul Sulina.

3.12. Periteasca-Leahova (210 ha)

Protejează zona cu regim de protecție integrală, cu același nume, având următoarele limite:

— la est, malul estic al canalului Periteasca, de la lacul Razim la țărml Mării Negre;

— la sud, zona tampon marină;

— la vest și nord, o bandă având lățimea de circa 100 m spre lacul Golovița și spre lacul Razim până la canalul Periteasca.

3.13. Zona tampon marină (103.000 ha)

Cuprinde zona dintre țărml Mării Negre și izobata de 20 m. Limita de nord a zonei este bara Sulina, iar cea de sud este reprezentată de o linie paralelă cu Paralela, cu baza în grindul Chituc, în dreptul extremității de sud a lacului Sinoie ce întâlnește izobata de 20 m.

4. Zone economice

Zonele economice cuprind suprafețele amenajate în diverse scopuri și cele din regim liber de inundații care nu sunt menționate în grupele 2 și 3 (respectiv zonele cu regim de protecție integrală și tampon) și

care sunt incluse în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

5. Recapitularea suprafețelor

SUPRAFATA TOTALĂ : — 580.000 ha

din care :

5.1. Zone cu regim de protecție integrală — total : — 50.600 ha

din care :

— Roșca-Buhaiova	—	9.625 ha
— Letea	—	825 ha
— Răducu	—	2.500 ha
— Nebunu	—	115 ha
— Vătafu-Lunguleț	—	1.625 ha
— Caraorman	—	2.250 ha
— Sărături-Murighiol	—	87 ha
— Erenciuc	—	50 ha
— Popina	—	98 ha
— Sacalin-Zătoane	—	21.410 ha
— Periteasca-Leahova	—	4.125 ha
— Doloșman	—	125 ha
— Grindul Lupilor	—	2.075 ha
— Istria-Sinoie	—	400 ha
— Grindul Chituc	—	2.300 ha
— Rotundu	—	228 ha
— Potcoava	—	652 ha
— Belciug	—	110 ha

5.2. Zone tampon — total : — 223.300 ha

din care :

— Mățița-Merhei-Letea	—	22.560 ha
— Sontea	—	12.500 ha
— Caraorman	—	13.830 ha
— Lumina-Vătafu	—	13.460 ha
— Dranov	—	21.760 ha
— Sărături-Murighiol	—	5 ha
— Rotundu	—	1.240 ha
— Popina	—	260 ha
— Doloșman	—	28 ha
— Zmeica-Sinoie	—	31.510 ha
— Potcoava	—	2.937 ha
— Periteasca-Leahova	—	210 ha
— Zona tampon marină	—	103.000 ha

5.3. Zone economice — total : — 306.100 ha

din care :

— reconstrucție ecologică — total — 11.425 ha.

ANEXA Nr. 2

STATUTUL

de organizare și funcționare a Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În baza prevederilor Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării” se înființează Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, denumită în continuare *Administrația rezervației*, instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, pentru administrarea patrimoniului natural, refacerea și protecția unităților

fizico-geografice ce intră în componența Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, denumită în continuare *rezervație*.

Art. 2. — Activitatea Administrației rezervației se desfășoară în temeiul prevederilor Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, ale legislației în vigoare și al convențiilor internaționale la care România este parte privind protecția factorilor de mediu, a florei și faunei, a cadrului natural și resurselor naturale regenerabile, precum și pe baza prevederilor prezentului statut.

Art. 3. — Valoarea patrimoniului natural al rezervației este recunoscută prin includerea acestuia în rețeaua internațională a rezervațiilor biosferei, în cadrul programului „Omul și Biosfera” (1980), prin declararea ei ca zonă umedă de importanță internațională, în special ca habitat al păsărilor de apă, Convenția Ramsar (septembrie 1991), și prin includerea ei pe Lista patrimoniului natural mondial — UNESCO (decembrie 1991).

Art. 4. — Administrația rezervației deține în patrimoniul său clădiri, mijloace de transport pe apă și pe uscat, alte mijloace fixe și fonduri circulante, care îi permit desfășurarea întregii activități.

Art. 5. — Obiectul de activitate al Administrației rezervației îl constituie crearea și aplicarea unui regim special de administrare pentru conservarea și protecția diversității biologice din ecosistemele naturale ale rezervației, pentru dezvoltarea așezărilor umane și organizarea activităților economice în corelație cu capacitatea de suport a acestor ecosisteme.

În realizarea obiectului său de activitate, Administrația rezervației exercită și atribuțiile de autoritate teritorială de mediu, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

CAPITOLUL II

Atribuțiile, organizarea și funcționarea Administrației rezervației

Art. 6. — Administrația rezervației are următoarele atribuții :

a) evaluează starea ecologică a patrimoniului natural, organizează cercetarea științifică, elaborează strategia de conservare și redresare și asigură măsurile necesare conservării și protecției genofondului și biodiversității ;

b) stabilește și aplică măsurile de refacere a ecosistemelor deltaice deranjate sau distruse prin :

— executarea proiectelor de reconstrucție ecologică ;
— emiterea ordinelor de prohibiție locale sau pe întreaga rezervație ;

— elaborarea listei speciilor periclitate, în vederea protecției acestora și a fondului genetic existent în rezervație ;

— identificarea și protecția zonelor populate de specii sălbatice din flora și fauna amenințată și a zonelor preferate de speciile migratoare ;

— combaterea acțiunilor de capturare, deținere și ucidere a faunei sălbatice în perioadele de prohibiție ;

— protecția zonelor de reproducere, repaus și hrănire a faunei ;

— prevenirea utilizării mijloacelor neselective de capturare a faunei ;

c) identifică, delimitează și propune declararea zonelor funcționale ale rezervației și introduce marcaje și semnale avertizoare pentru limitarea acțiunilor perturbatoare ;

d) elaborează propuneri de reglementări în domeniul protecției mediului și al valorificării resurselor naturale din rezervație ;

e) îndeplinește funcția de autoritate de mediu pe teritoriul rezervației și emite acordul și autorizația de mediu privind desfășurarea activităților economice și sociale ;

f) colaborează cu autoritățile administrației publice pentru protejarea intereselor localnicilor, pentru conservarea patrimoniului cultural al populației locale, precum și pentru creșterea calității vieții și a standardului de civilizație ;

g) avizează, sub raportul protecției ecosistemelor, planurile de amenajare a teritoriului și de urbanism ale localităților de pe teritoriul rezervației ;

h) cooperează cu organismele internaționale și instituțiile interesate din țară și din străinătate, promovează activități de cooperare în cercetarea științifică, în realizarea de schimburi de informații și activități comune de protecție și refacere a întregului sistem Dunăre — Delta Dunării și a zonelor învecinate din Marea Neagră ;

i) organizează acțiunile de informare, educație și propagandă ecologică ;

j) stabilește locurile și condițiile de desfășurare a activității de vânătoare și pescuit sportiv, autorizează desfășurarea acestor activități și limitează perioadele de practicare a vânătorii cu capcane selective și zonele în care se pot utiliza acestea ;

k) stabilește regulile de acces și de deplasare a bărcilor, a ambarcațiunilor și a navelor fluviale pe canalele, gârlele și lacurile rezervației, a mijloacelor de transport terestru pe căile rutiere din perimetrul rezervației și regulile de survolare a teritoriului rezervației de către aeronave, din punct de vedere al protecției mediului ;

l) efectuează controlul în porturi și la instalațiile portuare aflate pe teritoriul rezervației privind respectarea normelor de protecție a mediului, precum și a celor stabilite la lit. d), e) și j) ;

m) organizează sistemul de informare asupra apariției unor poluări accidentale sau intenționate ;

n) organizează sistemul operativ de supraveghere a calității factorilor de mediu ;

o) controlează gestionarea deșeurilor, îndeosebi a celor toxice și periculoase, și depozitarea, tratarea, neutralizarea sau îndepărtarea lor din perimetrul rezervației, precum și eliminarea, de pe teritoriul rezervației, a utilajelor terestre și navale deteriorate, abandonate sau scoase din uz ;

p) propune spre aprobare Consiliului Județean Tulcea tarifele de autorizare pentru practicarea activităților economice (cu excepția navigației și a activităților conexe acesteia de pe cele trei brațe ale Dunării), de turism și agrement de către populația locală, persoanele fizice sau juridice interesate, pe teritoriul aflat în patrimoniul Administrației rezervației, pe care le și aplică ;

r) propune spre aprobare Consiliului Județean Tulcea tarifele de autorizare pentru practicarea activităților economice (cu excepția navigației și a activităților conexe acesteia pe cele trei brațe ale Dunării), de turism și agrement de către persoane fizice sau juridice, pe teritoriul aparținând domeniului public ori privat, local sau județean ;

s) organizează, potrivit legii, concesionarea valorificării resurselor naturale regenerabile ;

t) atrage populația locală, societățile comerciale și alte instituții în activitățile de protecție, conservare și reconstrucție ecologică ;

u) colaborează cu autoritățile administrației locale, cu comisiile interdepartamentale, cu Regia Autonomă a Apelor „Apele Române” și cu Regia Autonomă a Pădurilor „Romsilva” în realizarea obiectivelor sale și apărarea împotriva calamităților sau catastrofelor ;

v) exercită controlul asupra aplicării prevederilor Legii nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, a legislației în vigoare privind protecția mediului, a florei și faunei terestre și acvatice, a prezentului statut și a prevederilor actelor de reglementare emise de Administrația rezervației și aplică sancțiunile prevăzute de acestea pe teritoriul rezervației ;

x) propune spre aprobare Consiliului Județean Tulcea tarifele de autorizare pentru a acorda populației locale dreptul de valorificare a resurselor naturale regenerabile (practicarea agriculturii, a albinăritului, a pășunatului, a recoltării fânului etc.) de pe terenurile ieșite temporar de sub ape, aflate în patrimoniul Administrației rezervației, pe care le și aplică.

Art. 7. — Administrația rezervației este condusă de Consiliul științific în subordinea căruia se află Colegiul executiv ca organ de aplicare a hotărârilor Consiliului științific. Președintele Consiliului științific și al Colegiului executiv este guvernatorul rezervației, numit de Guvern la propunerea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, cu avizul prefectului județului Tulcea și al Academiei Române.

Art. 8. — Consiliul științific are 30 de membri, în următoarea structură :

- Președinte — guvernatorul rezervației ;
- 2 membri — oameni de știință numiți de Academia Română ;
- 2 membri — specialiști din cadrul Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului ;
- 1 membru — specialist numit de Ministerul Apărării Naționale ;
- 1 membru — specialist numit de Ministerul Transporturilor ;
- 1 membru — specialist numit de Ministerul Turismului ;
- 1 membru — specialist numit de Ministerul Cercetării și Tehnologiei ;
- 1 membru — directorul tehnic al Administrației rezervației ;
- 1 membru — șef serviciu în cadrul Administrației rezervației ;
- 1 membru — specialist din cadrul Administrației rezervației ;
- 13 membri — specialiști din institute de cercetare, proiectare, muzee de științe naturale, instituții de învățământ superior și din Ministerul Sănătății ;
- 2 membri — conducători și specialiști din cadrul unor instituții și societăți comerciale cu activități în rezervație ;
- 3 membri — personalități din teritoriu propuse de Consiliul Județean Tulcea.

Art. 9. — Membrii Consiliului științific sunt numiți de Guvern, la propunerea Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, cu avizul prefectului județului Tulcea și al Academiei Române.

Art. 10. — Calitatea de membru al Consiliului științific se poate pierde prin demisia titularului sau prin revocarea sa de către Guvern.

Art. 11. — Consiliul științific se reunește trimestrial în ședințe ordinare, iar guvernatorul rezervației poate convoca ședințe extraordinare ale Consiliului științific ori de câte ori este nevoie. Ședințele extraordinare ale Consiliului științific pot fi convocate de către guvernatorul rezervației și la solicitarea unei treimi din numărul membrilor acestuia.

Art. 12. — Consiliul științific al Administrației rezervației are următoarele atribuții ;

- a) aprobă programele de conservare a genofondului (biodiversității) și ecofondului ;

b) stabilește perimetrele zonelor cu regim de protecție integrală, a zonelor tampon și a zonelor de tranziție ;

c) aprobă programul de realizare a reconstrucției ecologice și a lucrărilor de investiții necesare a fi realizate în acest scop ;

d) aprobă planul de management al rezervației ;

e) stabilește speciile de plante și animale ce necesită protecție totală pe teritoriul rezervației ;

f) analizează periodic modul de administrare a patrimoniului natural, gradul de valorificare a resurselor regenerabile pe zone și districte și stabilește măsuri de respectare a criteriilor de valorificare a acestora ;

g) aprobă nivelurile anuale de valorificare a resurselor naturale regenerabile, tehnologiile de valorificare a acestora și zonele de valorificare ;

h) aprobă cerințele de cercetare pentru cunoașterea mediului deltaic, precum și realizarea temelor de cercetare, indiferent de instituția care le efectuează și de sursa de finanțare ;

i) recepționează, analizează și stabilește modul de valorificare a rezultatelor cercetărilor desfășurate, în scopul îndeplinirii obiectivelor rezervației ;

j) aprobă programul unitar de cercetare științifică a fenomenelor deltaice ;

k) analizează modul de respectare și de aplicare a prevederilor acordurilor, protocoalelor, programelor și altor documente încheiate între Administrația rezervației și organismele guvernamentale și neguvernamentale interne și externe cu care colaborează în realizarea unor obiective de interes comun ;

l) aprobă raportul anual de activitate, programul și propunerea de buget pentru anul următor ale Administrației rezervației ;

m) avizează propunerile de completare a componenței Consiliului științific și face propuneri de modificare a structurii acestuia.

Art. 13. — Ședințele de lucru ale Consiliului științific se convoacă de către președintele consiliului cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită, prin scrisoare, telex sau fax care conțin informații privind ordinea de zi, data, locul, ora ținerii ședinței și modul în care se pot consulta documentele supuse dezbaterii.

Art. 14. — Consiliul științific este legal constituit și poate adopta hotărâri dacă numărul membrilor prezenți este de cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor.

Art. 15. — Consiliul științific adoptă hotărâri cu votul favorabil al majorității simple a membrilor consiliului.

Hotărârile cu privire la propunerile de modificare a statutului Administrației rezervației, a perimetrelor zonelor cu regim de protecție integrală și a zonelor tampon se iau cu votul favorabil a 2/3 din numărul membrilor consiliului.

Art. 16. — Colegiul executiv are următoarele atribuții :

a) organizează și urmărește aplicarea și respectarea hotărârilor Consiliului științific ;

b) supune aprobării Consiliului științific și conducerii Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului proiectul de buget pentru anul următor și propunerile de modificare a prevederilor bugetare pentru anul în curs ;

c) propune concesionarea, în conformitate cu prevederile legale, a unor zone din patrimoniul natural de interes național în scopul valorificării resurselor regenerabile în condițiile legii și cu respectarea tehnologiilor și a nivelurilor de exploatare stabilite ;

d) adoptă măsuri pentru aplicarea programelor de conservare a ecosistemelor, de marcarea și împrejmuire a zonelor cu regim de protecție integrală, de respectare a normelor de protecție a rezervației ;

e) identifică posibilitățile de valorificare a rezultatelor cercetărilor științifice finanțate de Administrația rezervației ;

f) aprobă și urmărește îndeplinirea programului de realizare a reconstrucției ecologice și a lucrărilor de investiții necesare a fi realizate în acest scop ;

g) urmărește periodic modul de încadrare a activităților desfășurate de Administrația rezervației în prevederile bugetului de venituri și cheltuieli și ia măsuri pentru încadrarea în nivelurile planificate ;

h) stabilește măsuri de organizare și desfășurare a activităților din sistemul informațional intern, organizarea circulației documentelor, gestionarea și păstrarea lor ;

i) analizează periodic modul de respectare și de aplicare a prevederilor acordurilor, protocoalelor, programelor și altor documente încheiate între Administrația rezervației și organismele guvernamentale și neguvernamentale interne și externe cu care colaborează în realizarea unor obiective de interes comun ;

j) examinează raportul anual privind activitatea Administrației rezervației, programul de activitate și proiectul de buget pentru anul următor ;

k) aprobă norme interne de consumuri și normative care nu sunt în competența de aprobare a altor organe ;

l) studiază proiectele de norme tehnice privind desfășurarea activităților economico-productive, de turism și agrement pe teritoriul rezervației și le supune aprobării Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului.

Art. 17. — Colegiul executiv își desfășoară activitatea în ședințe de lucru lunare, ordinare sau în ședințe extraordinare.

Colegiul executiv este legal constituit și poate adopta hotărâri în prezența a minimum 2/3 din numărul membrilor săi.

Hotărârile Colegiului executiv sunt valabile dacă se adoptă cu votul favorabil al majorității absolute.

Art. 18. — Ședințele Colegiului executiv se organizează și se convoacă de președintele acestuia pe baza programului trimestrial de lucru.

Ședințele extraordinare se pot convoca la cererea președintelui sau a 1/3 din numărul membrilor colegiului, cu condiția prezentării ordinii de zi, a problematicii sau a documentelor ce trebuie analizate și care să intre în competența de soluționare a Colegiului executiv.

Art. 19. — Dezbaterile din cadrul ședințelor ordinare sau extraordinare se consemnează în registrul de procese-verbale al Colegiului executiv, care este ținut de secretarul acestuia, desemnat în prima ședință a Colegiului executiv dintre salariații Administrației rezervației. Documentele supuse dezbaterii fiecărei ședințe se păstrează în copii, în dosarul respectivei ședințe, de către secretarul colegiului.

Hotărârile adoptate se comunică celor vizați prin secretarul colegiului, iar originalul rămâne în păstrare în dosarul de hotărâri al Colegiului executiv.

Art. 20. — Guvernatorul rezervației are următoarele atribuții :

a) asigură conducerea curentă a activității Administrației rezervației ;

b) reprezintă Administrația rezervației în raporturile acesteia cu persoane juridice și fizice, cu autoritățile locale și centrale ale autorității publice, cu organizațiile guvernamentale sau neguvernamentale din domeniul propriu de activitate ;

c) emite decizii pentru aplicarea hotărârilor Consiliului științific și ale Colegiului executiv ;

d) propune modificarea sau îmbunătățirea organizării activității, a organigramei, a statului de funcții și a structurii de personal ;

e) propune îmbunătățirea dotării Administrației rezervației cu mijloacele fixe necesare desfășurării activității ;

f) analizează și urmărește activitatea de contractare, finanțare și realizare a lucrărilor de cercetare științifică ;

g) face propuneri conducerii Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului pentru numiri în funcțiile de conducere din subordine ;

h) ia măsuri pentru încasarea veniturilor din activitatea de administrare a patrimoniului și vărsarea acestora la bugetul de stat ;

i) analizează și propune organelor competente modificarea nivelurilor taxelor și tarifelor.

Guvernatorul poate delega unele dintre atribuțiile sale, pe termen limitat, unor membri ai Colegiului executiv, altor cadre de conducere sau execuție care lucrează în cadrul Administrației rezervației, în vederea îndeplinirii unor prerogative ce îi revin.

Art. 21. — Din structura organizatorică a Administrației rezervației fac parte următoarele direcții :

a) strategie, programare, dezvoltare, contencios, reglementări ;

b) relații externe, informare, educație ;

c) management ecologic ;

d) inspecție și pază ecologică ;

e) economică.

Art. 22. — Atribuțiile direcțiilor prevăzute la art. 21 se vor stabili prin regulament de organizare și funcționare propriu, aprobat de Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului.

Art. 23. — Controlul aplicării prevederilor acordurilor și autorizațiilor de mediu, a modului de valorificare a resurselor, de practicare a prestărilor de servicii și de exercitare a unor drepturi acordate populației locale se realizează de Corpul de inspecție și pază și de alte persoane din cadrul serviciilor de specialitate, împuternicite de conducerea Administrației rezervației.

În exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul împuternicit este asimilat cu personalul ce îndeplinește funcții care implică exercițiul autorității de stat.

Art. 24. — Personalul Corpului de inspecție și pază va purta, pe durata exercitării atribuțiilor de serviciu, uniforma și armamentul aprobate prin ordin comun al ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului și ministrului de interne.

Art. 25. — Obiectele de uniformă se atribuie celor în drept, potrivit legii.

Art. 26. — Personalul care are dreptul să poarte obiectele de uniformă pe timpul exercitării atribuțiilor

de serviciu trebuie să posede și să poarte asupra sa legitimația de serviciu și/sau de control, după caz, eliberate în conformitate cu reglementările în vigoare.

CAPITOLUL III

Zonarea rezervației

Art. 27. — Zonele cu regim de protecție integrală de pe teritoriul rezervației cuprind :

a) formațiunile fizice și biologice sau grupările de asemenea formațiuni care au o valoare universală excepțională din punct de vedere științific sau estetic ;

b) habitatele speciilor de animale și vegetale amenințate care au o valoare universală excepțională din punct de vedere științific sau al conservării lor ;

c) siturile naturale care au o valoare excepțională din punct de vedere științific și istoric, al conservării sau al frumuseții lor.

Art. 28. — Zonele cu regim de protecție integrală se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului științific al Administrației rezervației, cu avizul Academiei Române și al Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului.

Pentru declararea ca zonă cu regim de protecție integrală, zona va trebui să îndeplinească una dintre condițiile prezentate în art. 27 al prezentului statut.

Art. 29. — În cadrul zonelor cu regim de protecție integrală se pot desfășura activități care au următoarele obiective :

a) cercetarea evoluției zonei, menținerea și conservarea calităților acesteia, monitorizarea principalilor parametri ce îi definesc starea de evoluție ;

b) cercetarea biologiei zonei ;

c) realizarea acțiunilor de pază și control asupra zonei de către personalul Administrației rezervației.

Art. 30. — Accesul în interiorul zonelor cu regim de protecție integrală și desfășurarea activităților prevăzute la art. 29 se realizează numai în baza autorizației emise de Administrația rezervației.

Art. 31. — Zonele tampon de pe teritoriul rezervației cuprind suprafețe de teren sau ape ce înconjoară zonele cu regim de protecție integrală. Zonele tampon prezintă caracteristici biologice apropiate de cele ale zonei pe care o înconjoară, îndeplinind funcția de limitare a impactului activităților umane asupra zonelor cu regim de protecție integrală.

Art. 32. — Declararea unei suprafețe ca zonă tampon aferentă unei zone cu regim de protecție integrală se realizează prin actul de declarare a zonei cu regim de protecție integrală căreia i se asociază.

Art. 33. — Pe teritoriul zonelor tampon se pot desfășura, pe baza autorizațiilor emise de Administrația rezervației, următoarele activități :

a) valorificarea resurselor vegetale prin aplicarea de tehnologii nepoluante ;

b) practicarea pescuitului industrial cu mijloace și tehnologii tradiționale ;

c) pășunatul animalelor ;

d) practicarea turismului ecologic ;

e) realizarea de activități de cercetare științifică a fenomenelor deltaice ;

f) realizarea de filme.

Art. 34. — Accesul în zonele tampon și practicarea activităților prevăzute la art. 33 se vor face în baza autorizației de valorificare a resurselor zonei, emisă de Administrația rezervației. Pentru practicarea activităților autorizate în aceste zone, beneficiarul autorizației va plăti o taxă stabilită conform prevederilor art. 11 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 35. — Zonele economice cuprind teritoriul rămas din rezervație după delimitarea zonelor cu regim de protecție integrală și a zonelor tampon aferente acestora. În cadrul zonelor economice se desfășoară activități economico-sociale în concordanță cu normele de protecție și conservare a valorilor patrimoniului natural al rezervației.

Art. 36. — În zonele economice ce cuprind terenurile aflate în domeniul privat sau public de interes local sau județean se pot desfășura, cu autorizația de valorificare sau autorizația de mediu emise de Administrația rezervației, următoarele activități :

a) toate genurile de activități economice și sociale desfășurate în intravilanul localităților cuprinse pe teritoriul rezervației ;

b) practicarea agriculturii și creșterii animalelor de către persoanele fizice și juridice, deținătoare de terenuri agricole în proprietate, arendate sau obținute prin contracte de concesiune ;

c) practicarea pisciculturii în amenajările piscicole de către societățile comerciale, persoanele fizice sau juridice deținătoare de amenajări piscicole ;

d) executarea de lucrări de construcții-montaj și de obiective de investiții de către societăți comerciale specializate ;

e) practicarea silviculturii și exploatarea masei lemnoase în amenajările silvice de către societățile comerciale, persoanele fizice sau juridice ;

f) practicarea de activități prestatoare de servicii care deservesc activitățile economice sau sociale ale persoanelor fizice sau juridice ;

g) practicarea activităților de prestații în turism și de agrement de către persoanele fizice sau juridice ;

h) orice alte activități care nu pun în pericol conservarea patrimoniului natural al rezervației.

Art. 37. — În zonele economice care cuprind domeniul public de interes național se desfășoară activități de valorificare a resurselor naturale regenerabile, în limitele de suport ale ecosistemelor naturale, după cum urmează :

a) valorificarea faunei acvatice prin pescuit industrial și sportiv ;

b) valorificarea resurselor forestiere și ale produselor accesorii ;

c) valorificarea vegetației acvatice (stuf, papură, alte specii) ;

d) valorificarea produselor cinegetice ;

e) valorificarea potențialului melifer al florei spontane ;

f) valorificarea ciupercilor ;

g) pășunatul animalelor, recoltarea fânului și a altor furaje.

Art. 38. — Populația locală poate desfășura unele activități de valorificare a resurselor naturale regenerabile prin mijloace tradiționale, nepoluante, după cum urmează :

a) recoltarea manuală a stufului, papurei și fânului sau a altor produse vegetale ;

b) pescuitul sau recoltarea altor animale acvatice ;

c) cultivarea sau pășunatul unor suprafețe ieșite temporar de sub ape ;

d) extragerea de agregate minerale ;

e) alte activități tradiționale, prestări de servicii, inclusiv transportul pe apă cu ambarcațiuni de până la 45 CP.

Pentru recoltarea unei cantități totale de 2 tone de stuf și papură de familie pe an de către populația care locuiește în perimetrul rezervației nu se vor percepe taxe.

Populația care locuiește în perimetrul rezervației și care desfășoară activitate de pescuit are dreptul să pescuiască, fără taxe, cu mijloace proprii tradiționale, o cantitate de pește destinată consumului propriu, în perioadele și din speciile admise.

Art. 39. — Acordarea dreptului de practicare a activităților stabilite la art. 36, 37 și 38 din prezentul statut

se face de către Administrația rezervației, în următoarele condiții :

a) prin concesionarea, în condițiile legii, a unor zone cu resurse naturale regenerabile ce îndeplinesc condițiile necesare valorificării ;

b) prin atribuirea dreptului de valorificare a unor resurse regenerabile în scop gospodăresc populației locale în următoarele condiții :

— prezentarea cererii de valorificare a resursei conținând datele de identificare a persoanei fizice, cerere vizată de primarul localității de reședință, anexarea unei schițe cuprinzând zona din care dorește să valorifice resursa și traseul de transport al produsului ;

— prezentarea actului doveditor al plății tarifului legal.

Pentru valorificarea unei cantități de stuf și papură mai mari decât cea stabilită la art. 38, solicitantul va face dovada plății tarifului de valorificare stabilit conform prevederilor legale ;

c) prin atribuirea dreptului de practicare a activităților specificate la art. 37, în următoarele condiții :

— prezentarea cererii de practicare a activității, cu specificarea datelor de identificare a solicitantului, denumirea activității, volumul de activitate anuală, programul de lucru, mijloacele tehnice utilizate, zonele de practicare a activității și căile de acces la acestea ;

— prezentarea actului doveditor al plății tarifului legal aplicat pentru practicare a activității.

Activitățile menționate nu vor afecta șenalul navigabil al celor trei brațe ale Dunării în condițiile convențiilor internaționale la care România este parte.

Art. 40. — Zonele de reconstrucție ecologică sunt suprafețe de teren situate pe teritoriul rezervației în cadrul cărora impactul produs de activitatea umană sau de anumite fenomene naturale au condus la degradarea ecosistemelor naturale, apariția unor dezechilibre sau au determinat pierderea unor ecosisteme specifice și în cadrul cărora Administrația rezervației desfășoară activități de refacere a echilibrului ecologic și de renaturare a zonei afectate folosind mijloace tehnice și tehnologii adecvate.

Art. 41. — În zonele de reconstrucție ecologică se pot desfășura activitățile specifice zonelor tampon sau economice, în funcție de zona de bază în care se execută lucrările de reconstrucție ecologică, cu aplicarea restricțiilor impuse de starea ecosistemului și de normele tehnologice aplicate în procesul de renaturare a zonei stabilite de Administrația rezervației.

Art. 42. — Declararea unei zone ca zonă de reconstrucție ecologică se face de către Consiliul științific al Administrației rezervației pe baza rezultatelor cercetărilor științifice, a datelor de monitoring prelucrate sau a studiilor de impact.

CAPITOLUL IV

Finanțarea activităților Administrației rezervației

Art. 43. — Cheltuielile Administrației rezervației vor fi acoperite din subvenții de la bugetul de stat, din donații și din surse proprii.

Art. 44. — Administrația rezervației poate deschide un cont în lei și un cont în valută pentru constituirea unor fonduri în vederea finanțării unor acțiuni de interes pentru rezervație.

Utilizarea fondurilor astfel constituite va fi aprobată de către Colegiul executiv, Administrația rezervației fiind abilitată să efectueze și operațiuni cu valută.

Art. 45. — Administrația rezervației este abilitată să deruleze programe și proiecte referitoare la rezervație ce sunt finanțate de instituții financiare și bancare internaționale.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 46. — Editarea de materiale publicitare sau informaționale cu privire la patrimoniul natural al rezervației, precum și a hărților rezervației este per-

misă numai în baza avizului obținut de la Administrația rezervației, care va certifica veridicitatea datelor publicate.

Art. 47. — Administrația rezervației are dreptul de editare a unor publicații ce tratează problemele rezervației.

Art. 48. — Producerea de filme documentare cu privire la evoluția, structura și funcționarea ecosistemelor rezervației, la comportamentul vieții sălbatice din rezervație se va realiza numai cu acordul și sub asistența Administrației rezervației.

Prezentarea filmelor și intrarea lor în circuitul comercial se vor face numai pe baza avizului Administrației rezervației.

Art. 49. — Administrația rezervației organizează sesiuni de lucru, comunicări științifice și schimburi de experiență cu participare națională și internațională în domeniul protecției și conservării patrimoniului natural.

ANEXA Nr. 3**C O M P O N E N Ț A****Consiliului științific și a Colegiului executiv al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării“****A. Consiliul științific**

Președinte	1. Ing. Eugen Tarhon	— Guvernatorul Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării“
Vicepreședinte	2. Ing. Grigore Baboianu	— director tehnic, Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“
Secretar	3. Ing. Virgil Munteanu	— șef serviciu, Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“
Membri :	4. Dr. Marian Ianculescu	— secretar de stat în Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului
	5. Acad. Nicolae Botnariuc	— Academia Română
	6. Dr. Nicolae Toniuc	— Academia Română
	7. Simion Hâncu	— prof. dr. doc., șeful Catedrei de îmbunătățiri funciare și protecția mediului — I.A.N.B.
	8. Angheluță Vădineanu	— prof. univ., președintele Comitetului Național Român pentru M.A.B.—UNESCO
	9. Dr. doc. Petre Gâstescu	— cercetător științific principal la Institutul de Geografie București
	10. Dr. Constantin Bondar	— șef laborator, Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie
	11. Ing. Constantin Pecheanu	— director, Centrul de Cercetări pentru Pescuit, Piscicultură și Industrializarea Peștelui Galați

12. Ing. Speranța Ianculescu	—	director, Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului — Vicepreședinte al Comisiei de cercetare pentru ecologie, protecția mediului și gospodărirea apelor
13. Căpitan rangul I Rudenco Cornel	—	Ministerul Apărării Naționale
14. Lupică Nicolae	—	Ministerul Transporturilor, director general al Administrației Fluviale a Dunării de Jos — Galați
15. Vasile Glăvan	—	Ministerul Turismului, director, Institutul de Cercetări pentru Turism
16. Dr. Ion Munteanu	—	cercetător științific principal, Institutul de Cercetări Pedologice și Agrochimice București
17. Dr. Gavrilă Simion	—	director, Institutul de Cercetări Ecomuzeale de la Dunărea de Jos — Tulcea
18. Ing. Romulus Știucă	—	director, Institutul de Cercetări și Proiectări „Delta Dunării“
19. Dumitru Ion	—	director general, Ministerul Cercetării și Tehnologiei
20. Dr. ing. Ștefan Bologa	—	director științific, Institutul Român de Cercetări Marine Constanța
21. Ing. Ion Utanu	—	director, Agenția de Protecție a Mediului Tulcea
22. Ing. Eugen Secară	—	director, Regia Autonomă a Apelor „Apele Române“ — Filiala Constanța
23. Dr. Mihai Romilă	—	director, Direcția sanitară Tulcea
24. Dr. Mircea Oltean	—	șef laborator, Institutul de Biologie București
25. Prof. Mihai Albotă	—	inspector general, Inspectoratul școlar Tulcea
26. Dr. Gheorghe Hârjeu	—	inginer proiectant principal, Societatea Comercială „Aqua—Proiect“ — S.A. București
27. Dr. Ioan Munteanu	—	biolog, Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“
28. Pârcălăbescu Constantin	—	șeful Filialei Tulcea a Regiei Autonome a Pădurilor „Romsilva“
29. Staras Mircea	—	director științific, Institutul de Cercetări și Proiectări „Delta Dunării“ Tulcea
30. Ivanov Cornel	—	director, Societatea Comercială „Ecodelta“ — S.A. Tulcea

B. Colegiul executiv

Președinte	1. Eugen Tarhon	— guvernator
Vicepreședinte	2. Grigore Baboianu	— director tehnic
Secretar	3. Virgil Munteanu	— șef serviciu
Membri :	4. Ioan Papuc	— director economic
	5. Ianos-Botond Kiss	— inspector șef
	6. Nicolae Constantin	— șef serviciu
	7. Dan Teodoru	— șef serviciu
	8. Pimon Macarov	— inspector
	9. Condac Marius	— inspector.
-

I N A T E N Ţ I A C I T I T O R I L O R !

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înfiinţată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaţilor, care are obligaţia publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistenţa acestora.

Pentru a cunoaşte legislaţia ce a fost adoptată după Revoluţia din Decembrie 1989, pentru a fi informaţi cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriţi, pentru efectuarea formalităţilor de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relaţii cu publicul şi agenţii economici, Bucureşti, invită societăţile comerciale, întreprinzătorii particulari din ţară şi din străinătate, precum şi pe toţi cei interesaţi, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—13,00 la telefon 6.11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoştinţă că, începând cu data de 1 ianuarie 1994, preţurile practicate de regie pentru publicaţiile sale, la care puteţi face abonamente la oficiile poştale, sunt următoarele :

	lei/trimestru
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	12.600
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600 (pentru trim. II/1994)
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400
● COLECŢIA LEGISLAŢIA ROMÂNIEI	6.000
● COLECŢIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ŞI ALTE ACTE NORMATIVE	13.500

Tarifele aplicate pentru publicaţiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1994, sunt următoarele :

	lei
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	
— pierderi de acte, de sigilii, ştampile, schimbări de nume, citaţii emise de instanţele judecătoreşti şi notariatele de stat	per anunţ 5.000
— acte procedurale ale instanţelor judecătoreşti a căror publicare este prevăzută de lege	per anunţ 7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunţarea la cetăţenia română	per anunţ 12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învăţământul superior	per cuvânt 100
— anunţ privind examenul de capacitate pentru magistraţi	per cuvânt 100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	
— publicarea sentinţelor judecătoreşti privind înfiinţarea societăţilor comerciale	per anunţ 55.000
— bilanţuri şi conturi de profit şi pierderi	per anunţ 20.000
— modificări de capital social	per anunţ 4.000
— lista activelor scoase la licitaţie sau a societăţilor comerciale propuse pentru privatizare	per poziţie 10.000
— acte adiţionale, precum şi alte publicaţii ale agenţilor economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per pagină manuscris 26.000
— publicaţii cu prezentare tabelară	per rând coloană 1.300
— anunţ pentru licitaţie în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunţ 9.000

Plata publicaţiilor cuprinse în Partea a III-a şi Partea a IV-a se va face prin mandat poştal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sector 5, Bucureşti, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziţie de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Bucureşti, calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului,
sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relaţii cu publicul şi agenţi economici, Bucureşti,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial” Bucureşti, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.